

ORDINIS MEDICI
 IN
 ACADEMIA VITENBERGENSI
 P. T.
 PRO - CANCELLARIVS
CHRISTIANVS
VATER

PHIL. ET MEDIC. D. EIVSDEMQVE P. P. NEC NO
 PHYSIC. PROVINC. SAXON. SERENISS. PRINCIP.
 ANHALT. CONSILIAR. AVLIC. ET ARCHIATER
 L E C T O R I B E N E V O L O
 SALVTEM DICIT

E V N D E M Q V E
 A D
 DISSERTATIONEM INAUGVRALEM

D. 1. Octobr. Anno M DCC XXII
 HABENDAM
 EA QVA PAR EST OBSERVANTIA INVITAT

Observationum practicarum uti forensium, ita & medicarum, tanta omnino est necessitas & utilitas, ut theoria reliqua omnis irrita sit & manca, nisi iisdem illustretur & confirmetur. Tota siquidem Medicina nostra practica est, ejusdemque finis, ut sanitatem hominum, quantum fieri potest, adhuc integram conseruet, & labefactatam restauret. Id autem melius & tutius impetrari non potest, quam si a discipulis in primis & junioribus Practicis, qui usu & experientia rerum adhuc destituuntur, aliorum in hac arte peritorum observationes, morborumque historias & descriptiones diligenter colligunt, examinant, inter se conferunt, atque sic demum in suos quoque usus applicant. Observatum id jam tum ab antiquissimis esse, nouimus, ubi ritu admodum laudabili, remedia, quorum ope homi-

nes a morbis grauioribus liberabantur, tabulis
inſcripta, in Æſculapii templo publice & ad
notitiam omnium ſuſpēdebant, quo ipſo etiam
ars noſtra prima fundamenta & incrementa
optima cepit: Eo ipſo tamen non probamus,
quin potius maxime deteſtamur, prauam hodie
conſuetudinem eorum, qui artem hanc ampliffi-
mam & difficillimam, neglectis & ſepoſitis fun-
damentis physiologicis, anatomicis, chemicis
aliisque, ſtatim a Praxi & cura aegrorum or-
diuntur, atque ſic experimenta per mortes ho-
minum faciendō, eandem addiſcere contē-
dunt. In aliis quidem artibus uulgaribus addi-
ſcendis, haec methodus ſane optima eſt, qua
utuntur artifices in tyronibus ſuis erudiendis,
ubi, uix terminis technicis cognitis, ſtatim ope-
ribus applicantur, ut eo ipſo, dum agunt, di-
ſcant; Imo dum periculum faciunt & hallucin-
antur, ſe corrigunt, & ſic crebris licet erro-
ribus & periculis factis, tandem artifices eua-
dunt. Aſt uero, alia longe ratio eſt in
arte medica, cujus ſubjectum non ſolum con-
templationis ſed & operationis homo eſt, Crea-
tura omnium nobiliſſima, ad imaginem diuinam
condita, & anima ſpirituali donata, cum quo in
medicando hallucinari & periclitari non licet;
Hominem enim qui occidit, ſiue ſtudio id fiat,
ſiue

siue temerarie & per negligentiam, ille homicidii culpa reus esto. Fieri autem non potest, quin homicidia committant, qui experiendo solum discunt: Medicamenta etiamsi generosissima & per se innoxia, sunt illis instar gladii in manibus furiosi, qui nescit, quid agat, aut agendum sit. Melius sibi suisque aegris consulunt, qui suppositis prius & cognitis fundamentis, cum practicis rationalibus conuersando, aut etiam iisdem inseruiendo, aegrotos, si fieri potest, uisitando, eorum symptomata accurate notando, nec non uires & effectus remediorum applicatorum obseruando, scientiam suam confirmant, & perficiunt: Quicumque autem nudis speculationibus inhaerent, nunquam ad artis perfectionem, perueniunt, uti alias in omnibus usus artificem, ita quoque usus & applicatio remediorum medicum efficit, concentratur in hoc omni Medici experientia, quae sola medicum commendat & nobilitat. Negari quidem non potest, artem nostram innumeris & egregiis haecenus inuentis physicis, anatomicis, mechanicis & chymicis auctam fuisse, an uero omnia quae traduntur in theoria, ad praxin utiliter applicari possint, adhuc sub iudice lis est: contrarium docet experientia, quando in tanta inuentorum copia, Praxin tamen & curationes

aegrorum parum incrementi sumere uidentur; cuius ratio procul dubio nulla alia, quam quod inuenta ista eorundemque fundamenta a nude theoreticis & speculatoribus tam uarie traduntur, nec cum ratione in usum trahuntur, & applicantur; quisque enim hodie pro suo ingenio & arbitrio medendi rationes sibi fingit, parum sollicitus, utrum tales cum experientia & usu consentiant, uel minus, indeque nihil mirum, quod curae eorum tam male succedant. Usus, iudice jam Cicerone, omnium magistrorum praecepta superat. Cordati medici officium est, ut medicinas non nisi usu & experientia probatas cum ratione adhibeat, & quoniam morbi non solum innumeri dantur, sed iidem etiam, in diuersis tamen aegris, nunquam ex affe conueniunt, quin potius ratione graduum, temperamentorum, aetatum, temporum, complicationum, alimentorum, uitae generis, aliarumque circumstantiarum, miris modis inter se uariant, a nemine eorum cura rite institui potest, nisi qui tantas uariationes propria experientia aut, uti antea monuimus, ex obseruationibus & historiis aliorum diligenter collectis, didicit. Id quod si ullus alius Auditorum nostrorum, praesens certe Candidatus, DN. CHRISTIANVS FRIDERICVS **HARZ** | *qua est ingenii boni-*

bönitate, magno haecenus studio & industria singulari obserua-
uit, indeque obseruationes multas non uulgares, collegit et in
specie praesentem de Colica spasmodica eiusdemque cura, à
loco speciminis Inauguralis proponere secum constituit. Cujus nata-
lis uitaeque rationes honestissimae merentur adhuc, ut hic quoque
in exemplum & imitationem aliquid, more consueti, de illis ad-
damus. Natus is est Torgauiae Anno MDCXCVIII Paren-
tibus nobilissimis, Patre nimirum D. DANIELE HUREN
Doctore Medico & Physico Prouinciali celeberrimo atque me-
ritissimo, nec non matre omni uirtutum genere conspicua, DO-
ROTHEA MARGARETHA, e nobilissima SCHROEC-
KIANA stirpe oriunda. Optimis his Parentibus pro ea, qua
omnium iudicio eminebant illi prudentia & honestate, nihil magis
curae erat, quam ut Filius hic, quoque ad omnem pietatis &
honestatis normam formaretur, & educaretur; Vix igitur anno
ipsius nono elapso, eundem Doctoribus publicis Lycaeii istius
tradebant, quorum fidei solidaque informatione ita perficieba-
tur, ut anno MDCCXIII. in scholam Electoralem Grimmen-
sem receptus, ob ingenii sui promptitudinem morumque suauita-
tem, omnibus magnam de se spem excitaret, fore, ut Patria et
Respublica eruditum & utilissimum in eo Virum aliquando ha-
bitura sit. Amabant proinde ipsum tanquam filium, & per in-
tegrum quinquennium in linguis & studiis humanioribus instrue-
bant Rector Dn. M. Ermelius, nec non Con-Rector Dn. M. Schu-
macherus Tertius Dn. M. Egonolffus & Cantor Dn. Samuel
Jacobi, Viri de schola ista meritissimi, ita, ut suafu & applausu
eorum anno MDCCXVIII. ad Academiam hanc se conferret.
Fasces tunc temporis gerebat B. D. ADAMVS BRENDELIVS
Anat. & Botan. Profess. celeberrimus, a quo non solum in nu-
merum studioforum, sed quoque bono omine, Auditorum dome-
sticorum & priuatissimorum statim recipiebatur; Cum enim
tanquam haeres paternarum uirtutum felicissimus, a pri-
mis statim annis amore studii Medici quasi flagraret, eo maio-
rem

rem melioremque occasionem, prae multis aliis, felices in hoc studio progressus faciendi, habebat. Unde non omittis, quibus antea jam in Grimmensi Lycaeo innutritus, studiis philosophicis, Doctori suo, suae doceret, suae Anatomicas botanicasque demonstrationes pararet, tanquam primus & praecipuus comes adhaerebat, sub cuius etiam Praesidio tribus vicibus de Jucunditatibus Botanicis in Cathedra Medica suam industriam & peritiam demonstravit. Defuncto uero hoc suo Doctore, nihil quicquam ab industria remittebat, sed Excellentiss. Dn. D. LOESCHERI Physic. P. P. ordin. & Medicin. Extraord. Lectiones & demonstrationes Physicas sedulo frequentabat, & per biennium hactenus, meae meique Filii D. ABRAHAMI VATERI Medic. P. P. & Anatom. & Botan. Substituti curae se totum commisit, sub meo praesidio etiam et Semioticis De Sudore Renali cum laude disputavit, talesque in singulis artis nostrae partibus progressus fecit, ut non immerito dignus habeatur, cui honores in Arte summi & Doctorales conferantur. Proditur igitur in Publicum, & in consessu eruditorum de argumento & observatione practica insigni disputaturus, demonstrabit, quam dignus sit Laurea Doctorali, quam ambit; Cui actui solenni, ut RECTOR ACADEMIAE MAGNIFICVS, ILLUSTRIS LIBER BARO, CAETERIQUE PATRES ACADEMIAE CONSCRIPTI, nec non Ciues & Hospites interesse uelint, ea qua par est obseruantia & studio oro, rogoque. Domin. 17. post Trinit.
Anno M D CC XXII.

VITEMBERGAE,
LITERIS VIDVAE GERDESIAE.

✓
00 A 6436

ULB Halle
004 931 300

3

KD 18

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 8

Centimetres

Farbkarte #13

B.I.G.

Blue

Cyan

Green

Yellow

Red

Magenta

White

3/Color

Black

27

NIS MEDICI
 IN
 VITEMBERGENSI
 P. T.
 NCELLARIUS
 STIANVS
 ATER
 EIVSDEMQVE P. P. NEC NO
 SAXON. SERENISS. PRINCIP.
 IAR. AVLIC. ET ARCHIATER
 RI BENEVOLO
 VTEM DICIT
 EVNDEMQUE
 AD
 NEM INAVGVRALEM
 v. Anno M DCC XXII
 ABENDAM
 T OBSERVANTIA INVITAT